

De bijnadoodervaring van Howard Storm

Howard Storm was universiteitsprofessor in de beeldende kunsten aan een Amerikaanse universiteit in 1985. Hij had een degelijke opvoeding en opleiding genoten waardoor hij het zover had gebracht. Nochtans onderging hij een ernstige jeugdcrisis welke tot een zeer moeilijke verhouding leidde met zijn vader en waarbij hij zijn christelijke opvoeding volledig overboord gooide.

Wat hierna volgt is een samenvatting van zijn boek: "My descent into death" dat in 2000 gepubliceerd werd door Clairview Books in Groot Brittanië. Dit jaar werd het vertaald naar het Duits en uitgegeven door Santiago Verlag. Bij mijn weten bestaat er geen Nederlandse vertaling. Het boek bestaat uit twee delen: 1. DE REIS en 2. DE BOODSCHAP

Na de samenvatting van de Duitse versie volgt een uitgebreid commentaar.

SAMENVATTING

DEEL 1. DE REIS

AANLEIDING

Tijdens de zomer van 1985 onderneemt Howard Storm met zijn echtgenote en enkele studenten een kunstreis doorheen Europa. Tijdens de voorlaatste dag van die reis bevinden zij zich in Parijs. En dan gebeurt het: Storm voelt een enorme inwendige pijn en zakt in elkaar. Een haastig bijgeroepen dokter stelt een perforatie vast van de twaalfvingerdarm en doet onmiddellijk het nodige voor een opname in een ziekenhuis waar een heelkundige ingreep dringend nodig is. Maar Howard heeft pech: het is een zeer warm weekend en de bezetting is minimaal. Van een spoedoperatie komt niets in huis. Howard lijdt helse pijnen en met het verstrijken van de uren wordt de toestand echt dramatisch. De slechte communicatie met de verpleegsters helpt de zaak niet vooruit. De enige aanwezige chirurg is overbelast. Howard wordt aan zijn lot overgelaten en hij voelt het einde van zijn leven naderen. Hij neemt zelfs afscheid van zijn vrouw die hij in totale verwarring achterlaat....

DE UITTREDING

Hij bevindt zich rechtstaand tussen twee ziekenbedden. Dit vindt hij zeer eigenaardig, vooral omdat hij zich levendiger voelt dan ooit tevoren. Hij ziet zijn vrouw daar in uiterste verwarring en ziet zichzelf in bed liggen. Zijn bewustzijn is helderder dan ooit tevoren. Maar er is geen contact mogelijk met zijn vrouw, spijsstempverheffing en roepen. Dat maakt hem kwaad, vooral omdat hij ieder detail zo duidelijk kan waarnemen maar spijsstemp die verheldering kan hij geen contact maken!

Dan hoort hij stemmen die zijn voornaam roepen. Het zijn aangenaam klinkende stemmen, zowel van mannen als van vrouwen en ze roepen hem dan nog wel in zijn eigen taal, hier midden in een vreemd land. Zij zullen hem helpen en genezen als hij maar meekomt. Hij heeft echter het gevoel dat indien hij zijn kamer verlaat hij er niet meer zal kunnen terugkeren. Daarom stelt hij hen allerlei vragen, waar zij zich dan weer kwaad in maken! Tenslotte besluit hij hen te volgen. Misschien brengen zij hem naar de operatiekamer. Dus stapt hij de gang in, hoewel hij zeer ongerust en bang is. In de gang wordt alles troebel en hij lukt er niet in om dichterbij die wenkende wezens te komen: zij wijken steeds verder achteruit. Dat verplicht hem in een steeds dichtere nevel te gaan, maar zij beloven hem alle problemen op te lossen. Ondertussen vervaagt zijn gevoel van tijd en ruimte. Hij zegt hen als zieke niet verder te kunnen gaan. Dan worden die wezens kwaad en beginnen met sarcastische en vijandige opmerkingen te maken. Zij beschimpen hem nu in de toenemende duisternis. Angst

overvalt hem: dit is geen droom, geen hallucinatie, maar echter dan echt! Hij beseft dat zij trucks gebruiken om hem weg te lokken. En dat maakt hem razend: hij wil absoluut niet verder gaan. Dan ontstaat er een soort handgemeen waarbij hij vaststelt dat zij niet alleen met zeer velen zijn maar dat het echt haatdragende wezens zijn. Zij verwonden hem en trachten hem te vernietigen. Wanneer hij niet meer reageert houden zij op: zij vinden er geen plezier meer aan. Gans deze belevenis was zo verschrikkelijk dat hij er een trauma aan zal overhouden gedurende vele jaren.

ALLEEN

De toestand is hopeloos: hij beseft dat hij zich in handen van echte beulen bevindt. Maar dan is er een innerlijke stem die hem zegt: "bid tot God". Hij verzet zich daartegen: waarom zou hij dat doen? Dat heeft toch geen zin. Maar die innerlijke stem dringt aan en herhaalt de oproep. Gans zijn volwassen leven heeft hij dat niet meer gedaan! Bidden tot God is een vage herinnering uit zijn prille jeugd! Maar de oproep herhaalt zich voor een derde maal. Dan herinnert hij zich een psalm die hem is bijgebleven omwille van de prachtige inhoud. Zodra die tekst in zijn gedachte opkomt worden de wezens woedend: dat kunnen zij niet verdragen. Zij belasteren hem op ongehoorde wijze en trekken zich terug...

Het is voor hem moeilijk om aan die gebeurtenis terug te denken. Vooral de absolute eenzaamheid is hem bijgebleven: dat gevoel van helemaal alleen te zijn zonder te weten waar hij zich bevond en of hij nog wel op deze wereld was. Deze psychologische pijn overtrof veruit de fysische pijn waarmee hij af te rekenen had. Hij lag daar in volkomen duisternis met het besef dat zijn leven totaal leeg was en niets bevatte aan levensvreugde maar slechts egoïsme. Hier werd alles in een ander perspectief geplaatst! Het was een soort pessimistisch levensoverzicht vol zelfverwijt dat hem ten deel viel.

Zijn besluit is dan ook dat hij in feite niet veel beter is dan die afschuwelijke wezens waarmee hij te maken had...Hij voelt het aan als een soort van overeenstemming die erin bestaat om alle ongeluk op anderen af te wentelen, zonder liefde, zonder enig vooruitzicht, zonder enige hoop...Aldus oogst men wat men gezaaid heeft. Verdere overwegingen dringen zich aan hem op: wat streefde hij nu eigenlijk na als kunstenaar, buiten eigen verwaandheid. Want volgens hem is elke religie een sprookje dat dient om middelmatigheid te verdoezelen. Hij had geen geloof in leven na de dood: blijft alleen de duisternis... Nu komt hij tot het besluit dat dit de echte hel is! Het enorme besef dat hij aan het absolute einde van zijn leven stond, dat besef was zo verschrikkelijk dat men het zich helemaal niet kan voorstellen!

HET LICHT

Hij komt tot het besluit dat het beter is in een ziekenhuis te sterven dan in deze duisternis eeuwig te blijven ronddolen zoals zijn beulen! Wanneer hij het absolute dieptepunt van zijn eenzaamheid bereikt heeft, herinnert hij zich een lied uit zijn kindertijd: "Jezus houdt van mij...." En nu heeft hij inderdaad iemand nodig die van hem houdt en hij roept: "Jezus, redt mij!..." Op dat eigenste moment ziet hij een lichtpunt als een ster aan de hemel dat naderbij komt. Maar dat licht heeft iets persoonlijks: het is geen dode materie, maar leeft...Naarmate het licht nadert slaat zijn stemming om: zijn onbeschrijflijke miserie verandert in een staat van vervoering. Een diep gevoel van innige liefde doordringt en overweldigt hem: dat heeft hij nog nooit in zijn leven gevoeld! Wanneer het lichtwezen hem volledig omvat beseft hij dat dit wezen alles van hem weet, tot in de kleinste details! Dan verplaatsen zij zich samen, weg uit de duisternis, met een enorme snelheid en naderen een ontzaglijke lichtbron, vervuld van absolute liefde. Hij beseft zeer duidelijk dat deze liefdeservaring gans zijn leven zal veranderen. Uit de lichtbron komen lichtende wezens tevoorschijn: zijn dit heiligen of engelen? De gedachtecommunicatie met deze wezens is direct: "Gans uw leven is een voorbereiding geweest op deze toestand" En: "Wij kunnen als mensen voor U verschijnen." Ook zij kennen hem door en door: dat voelt hij zo aan.

DE DISCUSSIE EN DE TERUGKEER

Er ontstaat een gesprek tussen hem en deze wezens: alle mogelijke vragen krijgen een onmiddellijk en zeer gedetailleerd antwoord van de lichtwezens. Ook delen zij hem mede dat hij terug moet keren naar zijn leven op aarde. Daar verzet hij zich tegen: hij wil in geen geval terug naar die hatelijke wereld! Maar hij krijgt als antwoord dat hij vindt wat hij zoekt:

Zoekt gij liefde dan ontvangt gij liefde...

Zoekt gij schoonheid dan krijgt gij schoonheid...

Zoekt gij goedheid dan bekomt gij goedheid...

En dit hangt af van uw innerlijke toestand, van uw innerlijke vrijheid en ingesteldheid. Dat staat lijnrecht tegenover uiterlijke zaken zoals macht, geld, bezit ... De omstandigheden kunnen ongelooflijk tegenzitten, maar uiteindelijk is er toch altijd een relatief lichtpunt en beslist ieder wezen of het al dan niet deelneemt en opgaat in Gods liefde. Wij kunnen maar leven en groeien door fouten te maken...

Vergeving? Als gij werkelijk in het diepste van uw hart spijt hebt van wat ge verkeerd hebt gedaan dan is dat al vergeven door God... En dat gaat zo maar verder. Alle antwoorden zijn prachtig, logisch, overtuigend en groots in al hun eenvoud.(in het tweede deel van zijn boek komt dit terug aan bod)

Hij blijft twijfelen of hij dit wel aankan, maar zij beloven hem te helpen en zo raakt hij overtuigd omdat hij vertrouwen heeft in hun hulp. Alleen kan hij dit niet aan. Dat is het einde van zijn ervaring.

DE ONTWAKING

Hij wordt blijkbaar wakker in de operatiekamer tijdens de verdoving, tot ontsteltenis van de verpleegster die toezicht houdt op de verdoving. Hij beseft uiteindelijk waar hij zich bevindt en wenst liever in de hemel te zijn dan op deze plek in deze toestand...

Terug op zijn kamer komt hij opnieuw bij bewustzijn en stelt vast hoe hachelijk en pijnlijk zijn toestand is. Maar het eerste waaraan hij denkt en zich mee bezighoudt is zijn hemelse ervaring: was die nu echt of was het toch maar een droom? Hij beseft dat die ervaring nog maar pas heeft plaatsgehad maar hij komt tot het besluit dat al zijn zintuigen tijdens die hemel – hel ervaring veel scherper waren dan in zijn huidige toestand en dit spijs alle pijn die hij te verwerken heeft...

Tot zijn verbazing voelt hij zich uiterst vredig zoals hij dat nog nooit gekend heeft. Ook heeft hij een enorme drang om die belevenissen met anderen te delen: zo is hij nu eenmaal. Te beginnen met zijn vrouw die hij begroet met de woorden: "ik hou van u" en verder: "Wij bevinden ons in een enorme oceaan van zuivere liefde..." Dit gesprek gaat zo verder tot verbazing van zijn vrouw die hem zo helemaal niet kent en zich werkelijk zorgen begint te maken over zijn psychische toestand... Maar uiteindelijk behoudt zij het vertrouwen in hem, ook als hij haar vraagt om de terugvlucht binnen enkele dagen te boeken, wat medisch totaal onmogelijk is. Maar een innerlijke stem zet hem daartoe aan en hij verwoordt dit zo overtuigend dat zijn vrouw zonder meer het nodige doet.

LISA EN DONALD

Spijts alle medisch protest gaat de terugkeer door. Dit betekent niet dat hij normaal en gezond kan functioneren: terug thuis brengt hij nog 5 weken door in het hospitaal en wel in zeer kritische toestand. Allerlei medicamenten zijn nodig, ook om de pijn te verlichten, waardoor zijn verstand beneveld wordt en dat bevalt hem niet. Hij besluit te bidden. Het gebed dat hij aanhaalt is zeer emotioneel en aangrijpend. Het heeft dan ook een grote invloed op zijn medische toestand en het is niet te verwonderen dat zijn gebed hem helpt de pijn te verlichten.

Iedereen benadert hem echter zeer sceptisch omdat hij een taal spreekt die niet normaal is in onze uiterst rationele wereld. Maar één verpleegster, Lisa, begrijpt hem niet alleen, maar leeft sterk met hem mee.

Daardoor lukt het haar hem zijn eetlust terug te bezorgen wat een heikel punt was in zijn genezingsproces. Dat is een enorme stap vooruit en een echt kantelmoment wat betreft de kritische toestand.

Dat geldt ook voor een medepatiënt, Donald, op dezelfde kamer gelegen. Ook zij vinden elkaar in hun miserie en voelen zich innerlijk verbonden door een sterke kracht.

TERUGGESTUURD

Na zeven maanden, dit is in januari 1986 , hervat hij zijn werk, hoewel het hem nog zeer vermoeid. Tegelijk groeit het besef dat hij aan een nieuw en ander leven begint. Ook weet hij dat zijn “overleven” niet normaal is: verschillende geneesheren hebben hem verteld dat zulke laattijdige behandeling van een darmperforatie zonder meer dodelijk is. Het overkomt hem regelmatig dat hij zijn gevoelens niet onder controle heeft en in tranen uitbarst...

Hij leest alles wat hij maar kan vinden over de grote religies: Boeddha, Tao, het hindoeïsme, het boeddhisme, de islam. Ook de bijbel wekt zijn belangstelling en vooral de geschriften van Thomas Merton treffen hem op een speciale manier. Hij geraakt ook bevriend met een collega prof aan de universiteit die hem de weg wijst naar de BDE - literatuur en IANDS, de Amerikaanse vereniging voor onderzoek naar de bijnadoodervaring.

Er zijn nog verschillende aanwijzingen dat hij in feite aan een nieuw leven begint , zoals een oud-studente , Dolores, die hij terug ontmoet en waarmee hij een diepgaand gesprek heeft. Hij krijgt als het ware een tweede kans!

TUSSEN HEMEL EN AARDE

Ondertussen heeft hij zijn evenwicht nog niet teruggevonden. Een groot heimwee overvalt hem regelmatig waarbij hij zich afvraagt wat hij hier nog moet uitrusten. Enerzijds is hij bezeten door de drang om naar de hemel terug te keren omwille van de schoonheid, het wonder, de vreugde en de liefde welke daar heersen. Anderzijds beseft hij meer en meer dat zijn taak hier nog niet volbracht is. Door het vinden van een passende kerkgemeenschap heeft hij het gevoel zich in een tussenstadium te bevinden.

Met een bevriende pastor bezoekt hij de abdij waar Thomas Merton als trappist geleefd heeft: het wordt een aangrijpende belevenis op het graf van de trappist.

Gedurende vier jaar helpt hij ieder weekend bij het bereiden van soepmaaltijden voor behoeftigen. Hierdoor groeit het besef dat hij in deze wereld toch nog iets nuttigs kan doen...

In 1987 krijgt hij een promotie tot hoofd van de faculteit. Tegelijkertijd komt de belangrijke plaats van secretaresse vrij, die zijn naaste medewerkster zal worden. Toevallig kan hij niet deelnemen aan de selectieprocedure, waarover hij zich zorgen maakt. Het resultaat valt echter buitengewoon goed mee: gedurende drie jaar werken zij zeer goed samen. Dit draagt ertoe bij dat zij een zeer goede relatie opbouwen met de studenten. Door hun vertrouwen te winnen komt het dikwijls tot persoonlijke en diepzinnige gesprekken. Dit heeft als gevolg dat hij het gevoel heeft een stukje hemel op aarde gebracht te hebben zodat zelfs zijn heimwee naar de hemel afneemt, wat hij lange tijd voor onmogelijk hield.

Wat minder goed evolueert is zijn opvatting over kunst welke volgens hem een uitdrukking moet zijn van het schone, het harmonieuze, het hemelse. De moderne kunst is volgens hem helemaal geen uitdrukking van deze waarden. Ook in kerkelijke middens vindt hij geen bijval met zijn visie over kunst. Het wordt voor hem dan ook moeilijk om nog langer met deze materie om te gaan. Hij komt tot het besluit dat hij veel vlotter met mensen kan werken dan wel met de kunstmaterie. Om die redenen besluit hij een einde te maken aan zijn carrière als prof en volgt hij gedurende drie jaar een geestelijke, christelijke opleiding...

WAAROM IK?

Howard is ervan overtuigd dat hij een tweede kans gekregen heeft. Zijn laattijdig behandelde darmperforatie had normalerwijze de dood tot gevolg, althans volgens de opvatting van verschillende artsen. Maar zo is het niet verlopen. Volgens hem is het de tussenkomst van God die hem een nieuw fysisch en spiritueel leven gaf. Die directe goddelijke tussenkomst gebeurt volgens hem zeer dikwijls in mensenlevens, waarvan via de BDE één van de mogelijkheden is. De mens behoudt echter de vrijheid om met die ervaring al dan niet rekening te houden in zijn verder leven.

Geboden hebben volgens hem verdragende gevolgen tussen mensen. Ook speelt er zich een innerlijke strijd af in ieder mens door de keuze welke hij iedere dag maakt. De spirituele groei en vooruitgang is een werk van lange adem. De beste waarborg voor groei is dienstbaar zijn aan de medemens. Wij zijn geen vreemden voor elkaar. Integendeel: in de mate wij vriendschap, vertrouwen, goedheid, vrede en geduld betonen in onze omgang met anderen, in die mate groeien wij op spiritueel vlak.

In de periode voorafgaand aan zijn BDE zocht hij geluk op de verkeerde plaats. Nadien slechts heeft hij begrepen dat vreugde in ons hart de maatstaf is voor ons geluk. Deze vreugde komt uit de Bron van alle leven. Alle mensen zijn voorbestemd om “heilig” te worden, dit betekent geliefd te worden door God.

DEEL TWEE : DE BOODSCHAP

In dit deel beschrijft Howard verder in detail wat hij gehoord en gezien heeft tijdens zijn BDE. Hij tracht tevens te verduidelijken en te verklaren welke boodschap zijn BDE inhoudt. Inmiddels weten wij dat Howard geen verlegen of timide type is: integendeel hij gaat zonder omwegen op zijn doel af (dat noemt men assertiviteit). Hij is ook zeer nieuwsgierig en zijn vragen lijken wel op een stortvloed! Maar wij weten dat hij ogenblikkelijk een antwoord krijgt: het wordt soms vergeleken met telepathie. Hier is onvoldoende plaats om al zijn vragen en antwoorden aan bod te laten komen en een te beknopte weergave is misleidend. Daarom komen slechts enkele onderwerpen - voldoende uitgebreid - aan bod.

DE LEVENSTERUGBLIK

Tijdens zijn levensterugblik komen vele episoden aan bod welke hij volkomen vergeten is. Het betreft de uitwerking van zijn daden en houdingen op andere mensen: wat zij voelen, zowel vreugde als pijn. Dikwijls is hij er zich helemaal niet van bewust wat de gevolgen waren van zijn daden. De manier waarop zijn levensgeschiedenis daar aan bod komt is voor hem een volledige verrassing.

Zijn kindertijd wordt als het ware geprojecteerd voor hem in aanwezigheid van wat volgens hem zeven engelen zijn en Jezus. Vanaf zijn geboorte ervaart hij de intense liefde van zijn ouders die hij nu terugziet en herkent, jonger dan hij zich kan voorstellen of herinneren. Hij beseft ook dat hij een volkomen verkeerd beeld had van zijn vader....

Hij ziet hoe hij als jongeling opstandig wordt. Zijn jeugd viel samen met de periode waarin alles kon en alles mocht. Het was de generatie van de vrije liefde. Nu beseft hij hoe dit catastrofale gevolgen had voor zijn streven naar geluk. Hij ziet ook hoe dit alles hem verwijderde van zijn familie en kerkgemeenschap. Zijn hemels gezelschap heeft echter alleen belangstelling voor de houding en de morele kwalificatie die hij aangewend heeft in iedere toestand. Zij evalueren en waarderen vooral het criterium: “goed of slecht” en “liefde of haat”. Dat is de waardeschaal, niet wat hij gedaan heeft maar hoe hij het gedaan heeft.

Hij heeft het geluk de echte liefde te ontdekken in de vrouw die hij ontmoet en waarmee hij huwt. Gans de verdere levensloop komt aan bod: de opvoeding van de kinderen, maar hoe zijn werk voorrang krijgt op alles

en het allerbelangrijkste wordt, ten koste van zijn liefde voor zijn gezin. Het was verschrikkelijk de emotionele nalatigheid te herbeleven. Hij was er namelijk vast van overtuigd dat zijn menselijke waarde bepaald werd door het succes van zijn beroepsloopbaan. Nu beseft hij dat dit gebeurde ten koste van de genegenheid voor zijn vrouw en kinderen.

Hij wenst zijn terugblik te beëindigen omdat hij het niet meer kan aanzien, maar de engelen wijzen hem erop dat hij de waarheid moet onder ogen zien om eruit te leren. Hij houdt het vol omdat hij hun liefde en mededogen voor hem voelt: zij tonen geen afkeer voor hem of verwijten hem niets. Zij omringen hem met genegenheid en liefde.

Zijn besluit is dat hij zich in zijn verdere leven wil gedragen in liefde en in het schenken van vreugde aan anderen, zodat hij kan goedmaken wat hij verkeerd deed. Want wij hebben dit volgens hem zelf in de hand. Tenslotte beseft hij dat wij Gods liefde niet zelf verdienen door onze daden, maar dat wij Gods liefde krijgen als een geschenk.

DE WERKELIJKHEID

Op zijn vraag waar de schepping vandaan komt krijgt hij het volgende antwoord: God gaat tijd en ruimte en materie vooraf. Hij is de "Ene", de Bron van alles wat bestaat en waaruit alles wat bestaat en het hele universum zijn voortgekomen. Het universum dat wij bewonen bestaat uit vele plaatsen met intelligente wezens en nog velen bestaan in andere universums. Voor God is de schepping het eeuwige NU. Het is zijn Bewustzijn, vervuld van Liefde.

Op de vraag of wij nu méér lichaam zijn dan wel geest komt als antwoord: wij zijn kinderen van Gods Geest, in de materie geprojecteerd en werken nu mee aan de schepping die blijft duren en steeds complexer, rijker en mooier wordt. Materie is een andere verschijningsvorm van energie dat op zijn beurt een uiting is van het goddelijk denken. Er is tijd nodig om de materie te structureren en nog méér tijd om materie tot leven te brengen....Achter de tastbare werkelijkheid schuilt een grote geestelijke werkelijkheid waarin goed en kwaad duidelijk beleefd worden....En de beste religie is deze welke U het dichtste tot God brengt. Het soort religie is niet belangrijk maar waar het uiteindelijk op aan komt is hoe de mens leeft: zijn omgang met zichzelf, met de anderen en met de natuur. Religie kan een hulpmiddel zijn om goed te leven. Dat wordt zeer dikwijls verkeerd begrepen.

VERLEDEN EN TOEKOMST

Alles heeft een zinvolle eigenheid die moet gerespecteerd worden. Daartoe behoort ook de specifieke vrijheid waarover de mens beschikt. Met onze menselijke vrijheid nemen wij deel aan een leerproces. Hierbij heeft God alleen het goede voor ogen. Maar wij moeten zelf leren om in deze wereld tot harmonie te komen zowel individueel als gezamenlijk. Zo is bijvoorbeeld een zelfzuchtig nationalisme de oorzaak van veel kwaad omdat het aanleiding geeft tot het manipuleren van vele mensen waaruit echte rampen voortkomen. Oorlogen ontstaan uit specifieke ziekten van de mens waarbij het eigenbelang primeert over het gemeenschappelijk belang. Hier ziet Howard een scène uit de Holocaust, door mensen veroorzaakt en door mensen gewild. Hij ziet hoe diezelfde slachtoffers nu in de Liefde van de hemel verblijven en met grote vreugde: alle leed en ellende zijn verdwenen

Mensen zijn tot veel meer in staat op deze wereld. Dit geldt niet alleen voor de omgang met materie en energie, maar ook voor de zuiver mentale communicatie en het vermogen om op wilskracht door tijd en ruimte te reizen.... Maar eerst moet de mens tot spirituele rijpheid komen. Want als die rijpheid er niet is dan zal misbruik nog meer onheil aanrichten.

Er komt grote spirituele verandering welke alle mensen zal ten goede komen. Vrede en liefde zullen toenemen en werk en spel zullen samenvallen...Mensen zullen sober leven. En als zij ziek worden zal de behandeling en het genezingsproces vooral door mentale kracht en meditatie gebeuren... Met hun gezamenlijke wil zullen de mensen het klimaat beheersen en in harmonie leven in kleine culturele gemeenschappen waartussen veel uitwisseling bestaat. Veel communicatie zal ook telepathisch gebeuren. Het heelal wordt verkend met beeldende kracht. Er komt ook een communicatie met intelligente wezens van andere planeten. Het levenseinde komt wanneer men voldoende levenservaring heeft opgedaan en wenst over te gaan naar de hemel...

Op de vraag van Howard wanneer dat zal doorgaan krijgt hij als antwoord: 200 jaar...Inmiddels is een spirituele opleving volop aan de gang, hoewel daar blijkbaar nog niet zoveel van te merken valt omdat deze plaats vindt buiten de normale structuren.

WAT GEBEURT ER ALS WE STERVEN?

In een eerste fase verandert er niet veel: fysische en psychische pijn en trauma's vallen weg. Dan stellen we vast geen contact meer te kunnen maken met de mensen uit onze onmiddellijke omgeving, hoewel we de indruk hebben dat zij er nog zijn. Aangezien de meeste mensen niet voorbereid zijn op hun sterven, kunnen zij het moeilijk aanvaarden. Maar sommigen zijn wel voorbereid en zij weten dat vrienden en familie die hen zijn voorafgegaan hen opwachten. Het is een hereniging, een soort blij weerzien. En dit is de optimale toestand waarbij de overgang naar het hemelse een mooie ervaring wordt.

Naargelang men het goede in zich ontwikkeld heeft tijdens zijn leven op aarde, zal hij alsdan in staat zijn om de goddelijke goedheid tegemoet te treden. Dat gebeurt door lichtwezens die hem benaderen en hem begeleiden tijdens de reis naar de hemel. Deze lichtwezens kunnen dus verwanten zijn of bekenden, ook al zijn zij reeds lang geleden overleden. Zij wachten op u omdat ofwel gij ofwel zij ofwel elkander in gedachten gehouden hebben...

De lichtwezens verwijderen U verder uit de fysische wereld en brengen U over naar een andere, wondere wereld. Dit gebeurt met ieder mens en op ongelooflijk veel verschillende manieren, naargelang het "geleefde" leven, de achtergrond die gij hebt, uw cultuur enz. Wij kunnen ons niet inbeelden hoe onze eigenheid en onze persoonlijkheid gerespecteerd worden. In deze fase wordt het ons duidelijk dat we de materiële wereld achter ons gelaten hebben en de echte wereld zijn binnen gegaan, namelijk "het Aanschijn van God".

Naargelang onze ingesteldheid tijdens ons aardse leven kan het zijn dat wij deze liefdevolle ontvangst helemaal niet wensen te bekomen. Dan zijn wij het zelf wel die dat niet wensen. Wat is er dan eigenlijk gebeurd? Tijdens ons leven worden wij begeleid door een engelbewaarder, verbonden met ons geweten. Als wij nu tijdens dit leven haat, afkeer en al wat slecht is ten opzichte van onszelf en anderen laten overheersen en zijn gang laten gaan, dan stoten wij die engel af en zullen wij ook na het sterven geen lichtwezens wensen te ontmoeten, laat staan er ontvankelijk voor te zijn. Het kan dan zijn dat andere wezens U tegemoetkomen en verder verwijderen van de hemel of van Gods Liefde. Ook hier zijn enorm veel mogelijkheden maar als er geen liefde is, geen mededogen en geen waardering dan is er ook geen hoop en komen haat, duisternis, wanhoop, vijandschap en vertwijfeling in de plaats... het is onze eigen duidelijke keuze. Het is een belangrijke tussenfase en een periode tijdens dewelke nog altijd kan gekozen worden voor het lichtwezen. Tenslotte bestaat er een grote verbondenheid tussen alle wezens: wij zijn niet alleen, maar moeten bereid zijn om hulp te aanvaarden...

Onze verdere reis naar de hemel bestaat uit het versterken van het goede en het afzwakken van het kwade en wij willen dat zo. Het is een lange reis langs zeer verschillende wegen, maar uiteindelijk leiden zij allemaal naar de nabijheid van God. Alles wat wij nodig hebben om tot verdere ontwikkeling te komen is beschikbaar en alles wat die ontwikkeling in de weg staat kunnen we vermijden. Het aanvoelen en het beleven van wat goed en schoon is, zal tot volle ontplooiing komen, zodat onze persoonlijkheid méér uitstraling krijgt. Wij zullen zelf enorm veel keuzes kunnen maken, zoals bijvoorbeeld het verder leven op een planeet ergens in een universum.

Want alles wat goed is op onze reis naar “de Ene” staat ons ter beschikking. Wij kunnen beslissen naar dergelijke wereld te gaan. Wij kunnen ook beslissen een tijdlang als “engelbewaarder” te fungeren in deze wereld om iemand bij te staan. Dit is een manier om wederzijds levenservaring op te doen. De keuzes zijn oneindig en de afwisseling ook. Het zijn allemaal verrijkende ervaringen om ons verder te ontwikkelen: het “zich verder ontwikkelen” eindigt nooit.

Het universum is een uitdrukking van de activiteit van God. Het is als een enorm orkest waar ieder zijn plaats heeft en ieder zijn rol vervult om tot een heerlijke symfonie te komen. Maar in deze symfonie worden geen fouten gemaakt en hoort men geen wanklanken. Daarom duurt de voorbereiding ook zo lang.

Het hemelse leven heeft een oneindige verscheidenheid in verdere ontwikkeling maar alles verloopt in vreugde en liefde met steeds meer liefde en meer vreugde want de “Ene” bereiken we nooit ten volle, maar we delen meer en meer en verder en verder in zijn vreugde en in zijn liefde...

BESLUIT

Hiermede sluiten we de samenvatting van Howard's boek af. Zoals we gelezen hebben heeft hij zijn loopbaan als kunstprofessor achter zich gelaten omdat hij verkiest rechtstreeks met mensen te werken. Na zijn driejarige studie theologie heeft hij een christengemeenschap onder zijn hoede gekregen, waar hij blijkbaar nog altijd verantwoordelijk voor is. Zijn echtgenote steunt hem nog steeds in zijn werk: we kunnen ons wel inbeelden dat zij over een enorm aanpassingsvermogen beschikt om in deze omstandigheden aan zijn zijde te blijven leven!

COMMENTAAR

1. DE BDE VAN HOWARD STORM.

De BDE van Howard is uitzonderlijk uitgebreid. Om te beginnen hebben we te maken met wat men noemt een “negatieve BDE”. Daarmee bedoelt men dat het om een akelige, helachtige ervaring gaat met zeer onaangename gevolgen nadien. Zeker als de ervaring alleen uit zulk een fase bestaat zal de herinnering alles behalve opbeurend zijn en het verwerkingsproces nog méér worden bemoeilijkt.

Nochtans meen ik dat veel ervaringen een negatief element bevatten. Vooral de absolute eenzaamheid en de duisternis waarin velen terechtkomen bij de aanvang is angstaanjagend. Het besef helemaal alleen te zijn, zonder iemand die kan helpen leidt tot een panieksituatie. Op dat ogenblik weet men dat niemand bereikbaar is. Men komt ook tot de vaststelling dat men niet in zijn vertrouwde omgeving vertoeft. Het lijkt eerder op een plek in een woestijn, omgeven door duisternis en dat is niet prettig! In feite dwaalt men rond in een soort niemandsland, maar gelukkig is deze fase meestal van korte duur. Meestal wordt men dan vlug opgenomen in het liefdevolle licht en of omringd door stralende wezens, waarvan de goedheid en het mededogen ons overweldigen. Maar als men in de plaats daarvan terechtkomt bij kwaadaardige wezens dan is er een serieus probleem.

Howard beleefde beiden op een uitzonderlijk uitgebreide manier zoals hopelijk in deze samenvatting duidelijk is geworden. Hij weet te ontkomen aan de invloed van de kwaadaardige wezens door zijn gedachten te richten op een “goedaardig” wezen, dank zij de herhaaldelijke wenken welke hem worden ingegeven of ingefluisterd! Dit kantelmoment is niet onbelangrijk omdat het wijst op een keuze welke we op zulk een moment en in dergelijke toestand kunnen maken.

Zijn “positieve” BDE is ook zeer uitgebreid: het feit dat hij een ongelooflijke nieuwsgierigaard is heeft daar wellicht toe bijgedragen. Hij houdt niet op met vragen te stellen. Wij weten dat die vragen terstond en op telepathische wijze beantwoord worden. Het gevolg is dat we een uitzonderlijk gedifferentieerd beeld hebben gekregen van een reis of van een wedervaren in de niet-materiële wereld!

Wat mij en wellicht velen onder ons de wenkbrauwen doet fronsen zijn de toekomst voorspellende antwoorden. Dat gebeurt wel meer tijdens een BDE. De moeilijkheid is dat wij niet in staat zijn om dat te vatten. Hoe kan men dat namelijk in overeenstemming brengen met het feit dat wij beweren vrije wezens te zijn die dus zelf beslissen wat wij doen en laten? Men spreekt dan van “predestinatie” of “het is allemaal al voorbestemd “ en omdat het al voorbestemd is doet het er dus niet toe hoe wij leven en wat wij allemaal uitrichten...Dat is natuurlijk een totaal onjuiste conclusie: wat wij doen en vooral hoe wij het doen is en blijft enorm belangrijk. En de “predestinatie” is iets dat wij met ons ingekapseld verstand vandaag niet kunnen vatten.

Is de BDE van Howard een verzinsel? Wij zijn nooit 100% zeker van iemands beweringen. Ofwel vertrouwen wij iemand en aanvaarden wij wat hij vertelt, ofwel zijn wij ervan overtuigd dat hij ons bedriegt. Wij kunnen wel op onderzoek uitgaan om sommige zaken na te trekken. Op de eerste plaats vind ik geen negatieve kritiek op zijn boek welke erop wijst dat hij een fantast zou zijn. Verder leeft hij toch in een bepaalde kring van mensen die hem aanvaarden en evenmin negatief afschilderen. Ook zijn “intieme” kring, zoals dat heet, blijft hem steunen. Om die redenen ben ik bereid de grote lijnen van zijn belevenis te aanvaarden. Ook het slotwoord, geschreven door Georges Ritchie (1), is een belangrijke aanwijzing dat hier geen bedrog in het spel is.

Maar hij blijft natuurlijk een mens. En wat mij stoort en ietwat verwarrend overkomt is het feit dat hij zijn later opgedane theologische kennis niet gescheiden houdt van zijn eerder opgedane bijnadoodervaringen. Sommige aspecten van het één en het ander zijn door elkaar verweven. En dat had hij moeten vermijden. Maar hij is zodanig overweldigd door de figuur van Christus dat hij er niet over kan zwijgen op plaatsen waar hij dat beter wel zou doen. Gelukkig verdraait en vernauwt hij zijn inzichten uit zijn BDE niet, waaruit duidelijk blijkt dat “naderen tot de Ene” langs zeer veel verschillende wegen mogelijk is, waaronder de christelijke weg er één van is!

2.DE PUZZEL

In dit blad zijn reeds veel verhalen beschreven van mensen die een BDE beleefd hebben. Ik zou hun ervaringen willen opdelen in drie fasen: namelijk een overgang, een toenadering en een opname.

De overgangsfase is zeer verschillend. Soms begint het met een donkere tunnel of een duistere ravijn waarin men zich moederziel alleen bevindt. Meestal is dit – gelukkig- van korte duur en verschijnt een wonderbaar Licht in de verte of komen stralende wezens naderbij. Het gebeurt dat er geen duister element bij betrokken is en men direct contact heeft met het Licht of de stralende wezens die hen blijkbaar opwachten.

De toenaderingsfase is het eerste echte contact met de nieuwe wereld. Het Licht of de wezens staan klaar om de BDE-er op te vangen en te begeleiden alsof het een ontvangstcomité is. Dikwijls zijn het

familieleden of vrienden waarmee een bepaalde band of herinnering is blijven bestaan. Maar het gebeurt ook dat iemand een buitengewoon prachtig wezen ontmoet dat zo volmaakt lijkt dat het voor een religieuze figuur wordt aanzien, zoals bijvoorbeeld Christus. Het valt wel op dat dit wezen zichzelf nooit voorstelt, zo in de zin van :”Hallo, blij U te ontmoeten, ik ben Jezus...” Neen het wezen bewaart op dit gebied een afstand en bekent geen identiteit. Zij blijven zich qua herkenning neutraal opstellen, maar hun uitstraling vol liefde en mededogen is onvergetelijk en laat een onuitwisbare indruk na. Met dit of deze wezens begint meestal een reis die ons wegwijs maakt in een ongekende omgeving: prachtige, wondermooie landschappen en muziek, andere wezens die harmonie en vrede uitstralen.... Maar confrontaties met ongelukkige toestanden komen soms ook aan bod: duistere, wanhopige oorden met in zichzelf gekeerde wezens of wezens die onderling ruziemaken en geen aandacht tonen voor liefdevolle, wenkende wezens. Soms krijgt men ook een zicht en inzicht op het heelal en de schepping. Men ziet in een alles omvattend beeld hoe alles met alles verbonden is en begrijpt het ook allemaal op dat moment. Maar dit inzicht en deze kennis gaat de BDE-er zijn petje te boven: bij zijn terugkeer kan hij maar weinig van deze kennis vasthouden met zijn beperkte menselijke vermogens.

Wanneer de BDE-er met zijn gezelschap de laatste fase nadert, de opnamefase, nadert hij meteen het punt waar geen terugkeer mogelijk is. Soms heeft hij wel een vergezicht van dit spektakel: prachtige steden op onmeetbare verre afstanden, bewoond door liefdevolle stralende wezens, enz.

Howard beweert dat hier een langdurig proces begint van verdere ontwikkeling. Ontwikkeling van onze kennis, van ons vermogen tot scheppen en tot liefhebben. Hier gebruikt hij een prachtige vergelijking: wij leren samen te spelen in een orkest zodat wij uiteindelijk in staat zijn om een symfonie te horen te geven waar geen valse noot in voorkomt...De liefdesband is zo hecht geworden dat het “naderen tot de Ene”zonder stoornissen steeds dichterbij komt

Bij mijn weten bestaat er tot heden geen boek waarin deze “hemelse” ervaringen, opgebouwd doorheen de geschiedenis is samengebracht in een vergelijkende studie. Dit is alleszins een onderneming die de moeite waard is. Het is een puzzel, bestaande uit vele onderdeeljes, zoals een puzzel nu éénmaal is, die zodanig moeten samengebracht worden dat alles op zijn plaats valt. De chaos wordt dan plots harmonie. Howard heeft zeker zijn steentje - pardon zijn puzzeltje – bijgedragen. Maar wie puzzelt alles tot één overzichtelijk geheel? Eén ding beseffen we nu zeker na het lezen van dit boek: er is méér aan de hand in het hiernamaals dan wat ons als klein kind destijds verteld werd over rijst en gouden lepeltje!

3.DE TOEKOMST

We weten dat Howard niet verlegen was om vragen te stellen...Ook naar de toekomst was hij nieuwsgierig. Zie de rubriek hiervoor over verleden en toekomst. Maar wat staat er te gebeuren?

De wereld verandert snel. De technologische ontwikkeling zorgt voor comfort en schept ruimte voor intellectuele ontwikkeling. Maar de spirituele en morele ontwikkeling kan dat ritme niet volgen. Dat heeft wat ik zou noemen een “valse” beschaving of schijnbeschaving tot gevolg.

Want echte beschaving betekent dat in de maatschappij politiek en economisch correct wordt gehandeld. Laat ons hopen dat de druk van onderuit (dat is toch democratie?) toeneemt om corruptie en wanbeleid af te straffen. Het moet zover komen dat naast functionele capaciteiten ook morele capaciteiten als voorwaarde gesteld worden bij het uitoefenen van zijn maatschappelijke functie. En

des te meer macht – dit wil zeggen des te meer verantwoordelijkheid- iemand heeft, des te hoger de eisen moeten zijn op het gebied van bekwaamheid, maar ook op het gebied van integriteit. Hieronder moeten we verstaan het nadrukkelijk en zeer expliciet bevorderen van de mensenrechten, zoals gelukkig opgenomen in het internationale charter van de verenigde naties. Een voorbeeld: diplomatie mag geen kust zijn om zijn onbekwaamheid of zijn bedrog te verbergen, maar moet de kunst zijn om wederzijdse waarden te onderkennen en te bevorderen. De wereld heeft grote behoefte aan méér Gandhi's en Nelson Mandela's, mensen met een bewonderenswaardige positieve uitstraling.

De ontwikkeling zorgt ook voor méér vrijheid en toename van de zelfstandigheid. Maar een volwassen eigen opinie laat nog maar weinig ruimte voor kuddegeest. Dit merken we ook in de religieuze beleving. Deze is zodanig gestructureerd dat enkelen het voor het zeggen hebben en verondersteld wordt dat de massa gedwee volgt. Dat past natuurlijk niet in een echte “beschaafde” maatschappij. De “voorgekauwde” religie met zijn vele wetjes en moetjes en mag je nietjes beantwoordt niet meer aan de persoonlijke spirituele en morele behoeften van de ontwikkelde mens. Hier moeten de instrumenten aangereikt worden welke ieder kan aanwenden om tot een hoogstaande persoonlijke religieuze beleving te komen. Dit betekent dat men de kernwaarden moet tonen en aan ieder de ruimte laten om zich volgens zijn geweten verder te ontwikkelen en elkander te verrijken. Dit zal dan ook helpen om waardering te scheppen tussen de religies. Zij zullen namelijk deemoedig moeten aanvaarden dat niet zij God of Jahweh of Allah zijn en zijn waarheid niet zonder meer in pacht hebben! De prachtige rijkdom waarover de wereldreligies beschikken blijft grotendeels verborgen omdat te veel aandacht gaat naar het behouden van eigen macht en praal. Als zij elkander kunnen herkennen als zijnde schitterende hoeken van één grote diamant welke elkaar aanvullen dan volgt een spirituele explosie zonder weerga!

Volstaat de vooropgestelde tijdspanne om deze ommekeer teweeg te brengen? Dat is mogelijk, maar het is niet uitgesloten dat een grote, pijnlijke crisis zal voorafgaan aan deze gemelde “opstanding”. En dan belanden we bij het boek van de Apocalyps...(2)

BESLUIT

Het boek van Howard Storm heeft mij verrijkende inzichten bijgebracht waar ik mij zeer goed bij voel. Ik hoop dat deze samenvatting voor U ook iets betekent. Ik hoop ook dat weldra een Nederlandse vertaling volgt. Het verwondert mij dat deze lacune na acht jaar nog niet is opgevuld. Gelukkig is dit in Duitsland reeds gebeurd en kan men het daar verkrijgen als Duits U beter afgaat dan Engels...

Stan Michielsens

- (1) Georges Ritchie: zie “Levenslicht” nummer 4: “Ouverture BDE onderzoek”
- (2) Angie Fenimore: zie “Levenslicht” nummer 5: “De BDE van Angie Fenimore”